

Nr 637.

Av herrar **Pettersson** i Dahl och **De Geer** i anslutning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 257, angående vissa åtgärder till jordbrukets stödjande.

Enligt gällande kontrakt mellan svenska staten och Svenska spannmålsföreningen u. p. a. är föreningen skyldig att till av Kungl. Maj:t fastställda priser under tiden från och med den 1 juni till och med den 31 juli inköpa all inom landet odlad salubjuden spannmål av vete och råg av viss närmare angiven beskaffenhet, därest spannmålen hembjudes föreningen före den 1 juni det år inköpet skall äga rum.

Det har visat sig, att inlösningsystemet i sin hittillsvarande tillämpning lett till betydande förluster, främst beroende därpå att en del av den till fastställda priser inlösta spannmålen måst utförsäljas till avsevärt lägre priser, sedan den nya skörden kommit i marknaden. Av samtliga kvarnar inom landet, som förmala vete och råg till mjöl, tillhöra endast något över 100 spannmålsföreningen under det att över 2,600 stå utanför densamma. De sistnämnda äro icke underkastade någon som helst kontroll i fråga om spannmålsinköp eller på annat sätt och kunna obehindrat pressa ned priserna, särskilt under hösten, då utbuden äro stora på grund av lantbrukarnas behov av att snarast möjligt omsätta skörden i pengar. Ehuru de till spannmålsföreningen anslutna kvarnarna torde förmala över 90 procent av allt salubjudet vete samt över 80 procent av salubjuden råg, förryckes prisläget av dessa fristående uppköpare, då de priser, till vilka de kunna uppköpa sin spannmål, i stort sett bli bestämmande för marknaden.

Det borde icke vara omöjligt att råda bot för detta missförhållande, om såsom villkor för rättigheten att förmala vete och råg till mjöl stadgades skyldighet för kvarnarna att under höstmånaderna efter inlösningsperiodens slut till viss procent av förmalningen använda sig av vete och råg av den gamla skörden till de av Kungl. Maj:t bestämda inlösningspriserna. Därigenom skulle nya förluster å spannmålsregleringen i möjligaste mån undvikas och bättre möjligheter beredas jordbrukarna att under de i prisbildningsavseende kritiska höstmånaderna erhålla skälig ersättning för sin spannmål.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om sådana åtgärder, att samtliga kvarnar inom landet, som förmala vete och råg till mjöl, åläggas skyldighet att i den utsträckning Kungl. Maj:t fastställer vid sin förmalning använda sig av spannmål, som övertagits till av Kungl. Maj:t bestämda inlösningspriser.

Stockholm den 10 april 1934.

Anders Pettersson
i Dahl.

Arvid De Geer.